

Keresztúti ének

Kezdőének: Szívünk, lelkünk most kitárjuk,
Utad, Jézus, veled járjuk.
Kérünk, mélyen belevéssed
Szíveinkbe szenvedésed.

1. Áll a gyilkos nagy ítélet,
Rajtunk immár igaz véred.
Valahányszor szavam vétett:
Pilátusod lettem néked.

2. Itt van már a kereszt fája,
Hurcolnod kell Golgotára.
Uram, én meg puhán, restül
Vonakodom a keresztül.

3. Botlik, roskad szegény tested,
Nem bírja a nagy keresztet.
Földre sujtód, jaj, én voltam,
Ki oly sokszor elbotoltam.

4. Ó jaj, látod jönni szemben
Édesanyád, gyötrelemben.
Ó csak én is véle járnék
Krisztus után, mint az árnyék.

5. Vinni terhed, segítségül
Itt van Simon Kirenébül.
Bárcsak én is, bűnös lélek,
Keresztemmel követnélek.

6. Jámbor asszony siet hozzád,
Kendőjével törli orcád.
Vajon hát én, kőszívemmel,
Mennyi könnyet törültem fel?

7. Földre roskadsz másodízben,
Értem tűrő, kegyes Isten.
Hát én hányszor tántorultam!
Bűneimbe visszahulltam.

8. Sírva jöttök ki elébe,
Jeruzsálem asszonynépe.
Jaj, rám is szól, ami rátok:
Magatokat sirassátok!

9. A keresztnek szörnyű terhe
Harmadszor is földre ver le.
Ested adjon szent kegyelmet,
Hogy a bűnből talpra keljek.

10. Megcsúfoltak ruha nélkül,
Borzad szájad vad epétül,
Tisztos mérték, szent szemérem,
Mindig, mindig maradj vélem!

11. Édes Jézus drága testét
Véres fára fölszegezték.
Mi egyetlen boldogságunk,
Szent keresztfa, sírva áldunk.

12. Megváltásunk már betelve:
Jézus lelkét kilehelte.
Újra élek kegyelméből,
Ki szakaszt el szerelmétől?

13. Keresztfádról már levesznek,
Szent Szűz szívén pihen tested,
Bár pihennél mindig nálam,
Tiszta szívem templomában.

14. Már a szent test sírba téve
Újon metszett szirt ölébe,
Onnan kél fel harmadnapra,
Halált, pokolt letiporja.

Záróének: Uram, hiszek, és remélek,
Én szerelmem, neked élek.
Szánom, bánom minden vétkem,
Légy az enyém egykor égben.